1876. VIII. évfolyam. 37. szám. Kedd, február 22.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bermentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Pénzügyi elmefuttatás.

Miután Bécsben és Budapesten az ugynevezett „Gründungs Epochák“ már hanyatlófélben voltak, vidéki városok lettek székhelyei azon uj iparágnak. — Debreczen is kikapta a maga részét, a mennyiben rövid idő alatt 3 pénzintézet keletkezett, melyek közül egyet, egy consortium egészen szabályszerüleg t. i. a Gründerek legelső alapszabálya értelmében, a másik kettőt pedig egy-egy élelmes magán vállalkozó, tisztán magán érdek által vezéreltetve, — létesitett.

Ugy mint mindenütt, nálunk is az illető alapitók azzal állottak a nagy közönség elébe, hogy a czélba vett pénzintézet felállításával, a midőn egyrészt lendületet adni czéloztatik az iparnak és kereskedelemnek: ugyanakkor másrészt, a leendő részvényeseknek a befektetett tőkék után, nagy jövedelmet tettek kilátásba.

Az elmélet és gyakorlat közti különbség azonban sokszor oly nagy, a milyen nagy különbség van, az olcsó kölcsön és a nagy osztalék között. Hogy az elméletileg kijelölt két irány: olcsó kölcsönt adhatni és nagy osztalékot fizetni, gyakorlatilag is keresztül vihető legyen, ahoz két tényező szükséges:

1-szór, olcsó és szakértelemmel párosult ügykezelés.

2-szor, nagy forgalom.

Ha szigoru birálat alá veszszük nehány pénzintézeteink adminisztrátióját, arról kell, hogy meggyőződjünk, miszerint feladatukat többnyire nem teljesitik oly mérvben, mint azt tőlük joggal várni lehetne, — mert a midőn 12% minimal kamatlábbal kölcsönöz egy pénzintézet, melynek zászlajára annak idejében az volt irva „olcsó pénzt az iparosnak“,— az csak részben teljesiti feladatát, mert nem tartja szem előtt, a kölcsönkérő helyzetét, sem iparunk érdekeinek előmozditását. — Azon intézetnek tisztán csak magán érdekek lebegnek szeme előtt, különben nem hagyná figyelmen kivül, — hogy 12%-es pénzzel sem iparosnak, sem kereskedőnek, sem gazdálkodónak ma dolgozni nem lehet s ha még is dolgozik, anyagi helyzetének lassu, de biztos megromlására dolgozik csak.

És daczára annak, hogy a részvényesek érdekében 12% a rendes kamatláb, daczára annak, hogy némely pénzintézet ezen rendes, magas kamatokon kivül, a váltó benyujtón még holmi kezelesi költségek czimen is egyet huz, — mely eljárás egy magát „Hitelintézetnek“ nevező pénzintézetnél eléggé meg sem rovható, — mi az eredmény a részvényesek részére? Rendesen annyi sem, mint a mennyi a kamatláb! Mely irányban nyilvánul itt a pénzintézetek jótékony hatása?

Az ily állapotot beteg állapotnak szokás nevezni. Egyéni meggyőződésem szerint a bajok egyike pénzintézeteink felette drága ügykezelésében fekszik.

Előttem van a helybeli „iparegyesületi takarék és hitelintézet“ mult évi mérlege és nyereség és veszteség rovása. A midőn ezen kimutatásokat szigoru birálat alá veszszük, megdöbbenéssel látjuk, mily roppant összegbe kerül ezen alig 100,000 frt tőkével tengődő intézet ügykezelése. A nyereség és veszteség rovás tételei szerint, az adót a különbféle leirásokat és az alapitási költségek törlesztését ide nem értve, 8706 frt 49 krra rug az évi költség!

Tehát 8% felől kell a részvényeseknek a befektetett tőke után fizetni azon kezelésére, mely két és fél év alatt 8% nyereséget képes volt felmutatni! Valóságban pedig a két és fél év alatt kimutatott és osztalék gyanánt felosztandó 8305 frt 26 kr nyereség produkálásához 21,448 frt 79 kr költség szükségeltetett.

Lehetetlenség nem csudálkoznunk azon, hogy az intézet t. választmánya már régen nem győződött meg arról, hogy ily rendkivüli nagy költségek mellett az intézet nem életrevaló s hogy ily gazdálkodás által a részvényesek anyagi érdekei sértetnek és hogy ezen bajon segitni kell, mert ámbár nem akarjuk feltenni, miszerint a t. választmány azon nézetben van, hogy ezen részvénytársulat csupán csak azért alakult, hogy egyes egyéniségeknek dus jövedelmök legyen, — még sem helyeselhetjük, hogy a költségek apasztásáról már eddig is nem gondoskodott.

De tegyünk a költségekre nézve egy kis összehasonlitást a többi helybeli pénzintézetek költségeivel a tőkékhez arányositott százalékokban:

Az ipar és ker. bank 248,089 ft 30 kr tőke kezelése 1874-ben került 5·60.

Az alföldi takarékpénztár 100,000 ft tőke kezelése 1874-ben került 7·20.

Az első iparegyesületi bank 60,000 ft tőke kezelése 1874-en került 7·30.

Az oszták nemzeti bank fiók intézete ca 1 milliója tőke kezelése került 1·20.

Az iparegyesületi takarék és hitelintézet 104,965 ft kezelése 1875-ben 8·25.

Ezen kimutatásokból kitünik, hogy ezen intézet regieje a legnagyobb,— de nem is lehet ez másképen, mert a midőn p. o. az alföldi takarékpénztár igazgatója évi fizetése 1800 ft, az iparegyesületi takarék és hitelintézet, ha jól tudom 2400 frot fizet évenkint igazgatójának, s a midőn az alföldi takarékpénztár elnöke az 1875. évre 65 ft 47 kr tisztelet dijjal szerepel, a szóban levő intézetnél az elnök 500 frt tiszteletdijban részesül.

Az eddig elmondottakból eléggé világosan kitünik, hogy a kis tőkével biró intézetek sem az iparnak, sem a kereskedelemnek, sem a részvényes anyagi érdekeinek semmi tekintetben meg nem felelnek, — hogy szorosan véve és nyiltan kimondva egyébbre nem valók, mint hogy egyes kiválasztott egyéniségek részére jövedelmi forrást képezzenek.

Az ilyegészségtelen állapotnak véget kell vetni, mert hosszu betegségnek halál a vége. — Szerény nézetem szerint, a már régebben a t. részvényes közönség körében pengetett tervet, mely szerint az iparegyesületi takarék és hitelintézet, és az első ipartársulati bank az alföldi takarékpénztárral egyesittessék, foganatba kell venni. — E 3 intézet egyesitve ca 260000 frt tőkét fogna representálni, elég nagy tőke arra nézve, hogy jó kezelés mellett magának a közbizalmat kivivhassa,— jótékony hatását ugy a nagy közönség, az ipar és kereskedelem, mint a részvényesek irányában gyakorolhassa.

A közgyülések előestején állva, a mikor ugyis az uj kereskedelmi törvények értelme szerint az intézetek beladministratióját reorganisálni kell, — arra bátorkodom mind a 3 intézet t. részvényes urak figyelmét felhivni: hogy félretéve minden magán érdeket — pedig tudom, hogy az nehéz dolog, — inditványomat tanulmányozás tárgyává tenni sziveskedjenek.

Máyer Emil.

— **Horváth** miniszterré — ujabb hirek szerint — Bedekovich Kálmán volt horvát miniszter s utóbb bán, fog kineveztetni.

— **Az erdélyrészi** főispánok tegnapelőtt értekezletet tartottak az erdélyi megyék kikerekitése ügyében. Az ide vonatkozó tvjavaslat — a P. N. értesülése szerint — még ez ülésszakban a képviselőház elé fog terjesztetni.

— **A közoktatási** miniszterium tagadó választ adott a pozsonyi jogakadémiának egy „Deák egyetem“ alapitása tárgyában hozzáintézett kérelmére.

— **A déli vasut** ügye — irja a N. H. — komoly fordulatot kezd venni. Péchy Bécsben nem birt megegyezni Chlumetzkyvel s a tegnapelőtti miniszertanács uj utasitásokat adott Ribárynak. Reméljük, mondja a nevezett lap, hogy ezek nem foglalják magukban a kormány meghátrálását, mert ez ügyben a győzelem egyetlen, de annál biztosabb előfeltétele a kitartás.

Kérelem és figyelmeztetés az országos kiállitás ügyében.*)

A folyó évi magyar országos ipar-, termény- és állatkiállitásra nézve az összes előismertetési nyomtatványok és bejelentési ivek nagyrészt szét vannak osztva, s a hazai nagyközönség között közkézen forognak.

A naponta érkező nagyszámu kérdezősködések és rendszeres bejelentések azt bizonyitják, hogy ezen fontos ügyben tett kezdeményezés egészen okadatolt és czélszerü volt.

A 16 csoportra osztott kiállitás önálló szakosztályai véglegesen megalakultak; élükön egy-egy szakavatott és ügybuzgó férfiakból álló szakbizottsággal egész szabatossággal működnek.

Ezáltal el van érve a szabadon mozoghatás azon előnye, a mely által az ilyen nagy munkában, a rendszeres munka-megosztás folytán, a csoportok külön egészszé való kidomboritását biztositják.

A végrehajtó bizottság föladata az önállólag müködő csoportok munkájából egységes egészet alkotni. Mindezen tekintetekre nézve a közmunkálkodás a legjobb uton és a kellő erélylyel halad.

Ez időszerint még a csoport-bizottságok felhivásai mennek szét a vidéki szakférfiakhoz és szaktestületekhez. S ezzel be lesz fejezve a közfigyelem és közérdeklődés felköltésének a kiállitás helybeli vezetőitől függő föladata. Következik a nehezebben mozditható vidéki nagy tényezők felköltése s ezen országos, nemzeti közérdekü eszmekörbe való cselekvőleges bevonása.

Ha az egyesek és testületek közérdeklődése a megindult mérvben halad, ugy nemcsak ezen országos ügy érdekében, de magának a kérdéses vidéknek közvetlen érdekében is, némi önvád fog támadhatni mindazon intéző körzegek lelkében, kik ezen szerény kezdeményezésü, de már is országos közérdeküvé nőtt versenytérről saját termelőiket mégis lekésleltetnék, vagy épen lemarasztalnák.

Nem ok nélkül mondjuk ezt, mert a mig kezeink között jelek feküsznek egyes vidékek nagy buzgalmáról, addig némely vidékről panaszok merülnek fel, a befolyni hivatott intéző közegek mozdulatlanságáról.

Az idő még ugyan nem késő, de igenis elérkezettnek mondható; különösen arra kell e tekintetben utalnunk, hogy p. o. a borkiállitásra nézve már is oly szépszámu bejelentkezések érkeztek, hogy ha e tekintetben a rendező bizottság, a bejelentkezések sorrendjét, a korábban érkezettekre nézve, a helybeosztásnál zsinór-mértékül akarja venni, a bőséges hely és a tekintélyes diszes térfogat daczára — habár ez egy könyvben tul nem szárnyaltatik — az elhelyezés, a bejelentkezési sorrend után itélve, némely még be nem jelentkezett, de mindenesetre várható tekintélyes bortermelő vidék rovására eshetnék.

Mert minden észszerüségi és ildombeli tekintetek figyelemben tartása mellett is a végrehajtó és rendező bizottságnak a csoportok keretét és alapját képező kiállitmányokat eleve meg kell jelölnie, s az általános térbeosztás részletes keresztülvitelére nézve az egységes képet önmaga részére meg kell alkotnia.

A mit a borkiállitásra nézve már is jelezhetünk, ugyanazon körülmény néhány hó alatt minden egyéb tárgyra nézve be fog állhatni.

De máskülönben is, noha már maga a kiállitási palota 5400 □ méternyi térfogatával kész elhelyezési tért nyujt, ugy az itteni behelyezkedés, valamint az itt el nem helyezhető egyéb tárgyak befogadására szolgálandó ideiglenes épületek fölállitása bizonyos előterveket, s ezek alapján fölépitést és okszerü berendezést igényelnek. — S mind ez bizonyos időbe kerül.

Mind ezeket összegezve, a helyzet képe a következő: Szeged város közönsége a kebléből alakult bizottság által, becsületbeli kérdésévé tette, ugy a kiállitási tárgyaknak, valamint a kiállitó személyeknek, a lehető legmagyarabb vendégszeretettel való elhelyezését. A jelentkezések tömeges megjelenésre nyujtanak kilátást. A versenytérről esetleg mégis lemaradók, vagy a kevésbé jól elhelyezhetők, csak is önmagoknak, illetve vezérférfiaiknak tulajdonithatják hátrányaikat.

Az ügy országos közügygyé nőtte ki magát, minden hivatalos és szaktestületeknek, valamint az egyes vezérférfiaknak és a legszerényebb résztvenni akaróknak is, szent kötelességükké lett ezen ügyet, saját körükben a kellő időben szorgalmazni.

A fönebbiekhez még csak azon megjegyzést kell hozzá csatolnunk, hogy ezen a m. kir. miniszterium főpártfogása alatt álló országos kiállitásra nézve a m. kir. közgazdasági hivatalok, erdő- és bánya-tisztségek iránt a rendező bizottság várakozásteljes állapotban van s az országos közgazdasági kiállitmányok előzékeny elhelyezésének állandó figyelmet szentel.

Hazánk közkincseinek önmagunk által való megismerése és másokkal való megismertetése folytán, nemcsak erkölcsi és anyagi tekintélyünket emelhetjük, de nemzeti közvagyonunkat és munkásságunk eredményét is értékesitjük ezen nemzetközi vásárral összekötendő országos közkiállitáson.

Az időszak nehéz; de annál inkább kell törekednünk az európai nemzet-családok között való megállhatásunkat és megélhetésünket biztositani s annál inkább meg kell ragadnunk az ide szolgáló utakat, módokat és eszközöket.

Az országos közkiállitás nagy nevének megfelelhető rendezés kellő mérvü keresztülvitele szempontjából kérjük a kellő időben való bejelentkezést s a befolyásos körök és vezérférfiak kellő közreműködését.

Szegeden, 1876. évi február 10-én.

A végrehajtó bizottság.

*) Kéretnek a hazai lapok ezen a kiállitásra nézve fontos közlemény átvételére.

Szerk.

— ***A magyar fővárosból.*** **A Duna** vasárnap 29 ctmeterrel áradt; tegnap reggel 9 óra után a fővárosi partok között a jég megmozdult s a lánczhidtól mintegy 30 lépésnyire vonult, de ismét megállt. **Fél férfi, fél leány.** A fővárosi sorozó bizottság előtt — irja a „N. H.“ — a napokban egy, az első korosztályhoz tartozó leányos képü fiatal ember jelent meg, egész derékig női termettel és kifejlett formákkal bir. A katonáskodás alól felmentetett. **A Széchenyi-lakoma**, melyen évenkint a nemzeti kaszinónak hagyott diszes emlékserlegből a legjobb magyar bor ürittetik a legnagyobb magyar emlékére, — vasárnap tartatott meg. **A nemzetgazdasági** egyesület által kitüzött s a keleti kereskedésünket tárgyazó pályázatra beadott müvek közt György Endréé lőn nyertes.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

H.-Szoboszló, febr. 20.

A már hirlapilap is ösmert garázdálkodó h.-szoboszlói 2-ik notárius ifju H. Fekete Péter ur, ki a mult év őszén éjjeli lövöldözésért hivatalától felfüggesztetett és a törvényszék büntető hatalma alá helyeztetett, de atyafiai rimánkodásai nyomán szánalomból fölmentetett, ujjólag nagyszerü manœuverrel tetézte hivatalos müvelt állása megaságát, nevezetesen:

Holmi maga fajtákkal édes bátyjától, kinek neje Juliánna napját tartotta, éjfél után a helybeli fogadóba betolakodván, az ott kedélyesen mulató vendégeket generális magaviseletével annyira bosszantotta s szóval bántalmazta, hogy azok rendőr hiányában kénytelenittettek, az ifju nevezett jegyző urat patriotájával, vagyis a szoboszlai kis erdőben termett árva tölgyfa buságokkal ösmerettségbe hozni, illetőleg érzékenyen megoldalgatni. Mondják, hogy a harczokozta kár sok, de még azért mind erről hallgat a szentirás, gondolom talán csak azért, mert mind főhadnagy, mind rendőr ur, kik a hajdukerületi sorozással voltak elfoglalva, nem értek rá az ügyet eddig, a nevezett nótárius ur irányában befejezni.

Továbba ugyanezen nótáriusnak édes testvére ifju H. Fekete Gerson ur, ki jelenleg szinte szánalomból a H.-Szoboszlón állomásozó magyar huszárszázadnak szállásosztója, ki a nép részére a katonaságtól kiadni szokott hus árát is kezeli, arra a gondolatra vetemedett, hogy a nehány napok óta kezeihez vett 500 o. é. frtot, melyet a népnek kellett volna kiosztani, jó lenne talán magán czéljaira felhasználni,

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

Hová lett hát Magyarország?

Hová lett hát Magyarország,
Az a dicső, az a régi,
Melynek partját ölelgeték
Három tenger hullámai.

Világbiró Magyarország,
Világverő Királyival,
Hadra termett hős daliák
Vihardöntő szablyáival!

Nagy Lajosnak szép országa,
Hollós Mátyás vitéz serge
Porrá váltak — elenyésztek,
Föld elnyelte — fü belepte!

Azt hittük, hogy ujra támad,
Mint a Phönix — nem veszett el,
Hogy a régi nagy dicsőség
Biboros szép napja jön fel....

S ime vége a reménynek.
— Még kevesen vagyunk nagyon
A büszke nép, a daliás,
Idegen rongyba bujt majom!

Mert nem is kell a magyarnak
A mi magyar, a mi régi.
A mi annyi századon át
Elbukástól tartja — védi....

Mi megtartá a viherban,
És ha sülyedt, felemelte:
Dicső ősök, deli hősök
Költői szép viselete!....

S a magyar szó? — óh ez ritka
Csak itt — amott zeng felénk
— Pedig meghalt Magyarország,
Hogyha ezt is elfeledénk!...

Elenyészünk mint az Oáz
A sivatag tengerébe,
És a nép mely utánunk jő,
Ezt irja sirunk fölébe:

„Dicső nép volt ezer évig
S szolga lett, mert büne verte.
Tunyasága, gyávasága,
Idegen nép majmolása
Örök halálba seperte!!“

Hegyközi.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bünügyi regény 1 kötetben.

Irta: Achscharumoff Miklós.

Második rész: **Julia.**

IX.

(Folytatás.)

A kicsinyes hiuság, mely nem volt mentem némi számitástól sem, arra inditott, hogy a velehozott levélcsomagból azokat válogassa ki, melyeket neki Pál Pétervárott, elválásuk kezdetén irt, midőn Olga ismét nagynénjénél élt. A levelek hangja lágy volt, de nézetem szerint hamis és költött. Engesztelő hangon válaszolt panaszai és szemrehányásaira és kikelt a sors ellen, mely gyakran a legellentétesebb jellemeket és vérmérsékleteket egyesiti. A felolvasás sokáig tartott, mert Olga minden tételnél megállt, hogy mindent a legnagyobb részletekig megvilágositson, melyek pedig előttem oly világosak voltak, mint a nap. Azonban ki kellett várnom! Ajkaimba haraptam és hallgattam, mig bevégezte.

Velem ebédelt; azonban ebéd után nem sokára, hogy semmi aggályt ne költsön otthon, haza szándékozott menni. Nem sok időnk volt tehát hátra, mert én sem akartam még egy egész napot szükségtelenül R ben tölteni. Sietnem kelle hát s azért délután azonnal — nem minden erőfeszités nélkül és dobogó szivvel a szándékolt legombolyitást megkezdtem. A társalgást — mintha esetlegesen történt volna — jövőjére fordítottam és miután rövid hallgatás után őt kézen ragadtam, kérdém — mit gondol, hogy mit volna legjobb tennie.

Lesütötte szemeit és vonakodva felelte: nem tudom.

Ez uj bátorságot öntött belém, mert ezt a határozatlanság jeléül tekintettem és nem hittem, hogy megakarjon csalni.

— Kedves Feodorowna Olga — mondám — miután gyengéden szivemhez szoritottam, „legyen megfontolóbb, miért áldozná ön fel ifjuságát egy oly férfivali összeköttetésben, kinek ön előtt nem lehet becse. Ivanitsch Pál nem eszménykép, nem hős — ő egy köznapi, egy nyers ember, ki... ki önt nem szereti.

Egy védekező mozdulat — mintha tőlem akart volna szabadulni — mutatá, hogy érzékeny oldalát érintettem. Feleletre vártam, de nem kaptam.

— Kedves Feodorowna Anna — folytatám — miután csókjaimmal halmoztam el, bocsásson meg, ha megszomoritottam, önért tettem azt... az ön boldogságáért. Mint palástolhatnám el ön előtt az igazságot, mikor önt annyira szeretem? Az nem volna szép tőlem és később, ha visszaemlékeznék összejövetelünkre — mondaná — nem volt őszinte jóakaróm. Felnyithatta volna szemeimet, de kis lelkübb volt, mintsem azt megmerte volna tenni. Nemde? nem akarja, hogy hazudjam ön előtt? Örvendeztessen meg... engedje meg, hogy őszinte legyek.

— Igen — susogá.

Átkaröltam s megcsókoltam, mintegy gyermeket.

— Kedves barátnőm — mondám — legyen ön is ép oly őszinte. Mondja, mit szándékozik tenni, micsoda czélzatai vannak?

— Azt hiszem — felelé — nem marad egyébb hátra, mint...

— Azt nem reményli, hogy ő megtér, nemde?

— Nem.

— Akkor legalább követelje vissza szabadságát.

— Az is mit használna?

— Ne csüggedjen el annyira. Ki tudja, mint fordulhat a szerencse és mi vár reá a jövőben? Ha elválik tőle, semmit sem vesz, ellenkezőleg minden jobbra fordulhat. Találhat egy önhöz teljesen méltó férfira, ki önt szereti.

— Nem, kusto chowna Mária, ez nem lehet és őszintén megvallva, nem is kivánom.

— Hogy most nem óhajtja, szeretem hinni — felelém, de idővel, ha szerencsétlensége feletti fájdalma enyhülni fog...

— Soha sem fog enyhülni.

— Hagyjon fel vele — ne vétkezzék. Ön azt nem tudhatja. Egy huszonöt éves még hosszu — igen hosszu életre számithathat.

— Nem — felelte — ha soká igy tart, ugy az én életem nem lesz hosszu.

— Kedves barátnőm, hisz épen azt mondom, hogy saját életét csak nem teheti tönkre — hisz ez öngyilkosság volna.

— Nem, kedves kustachowna — felelé Olga — ön téved, egészen másként áll a dolog. Ha segithetnék magamon valami módon, megtenném, de mit tehet az, kinek szive meg van törve. Azután mindinkább fokozott hévvel folytatá: ez nem vágyhatik egyébbre, mint nyugalomra. Ez az egyedüli, a mit én óhajtok. Őt csak arra kérem, hogy hasztalan ne gyötörjön, hagyjon nyugodtan szállni a sirba. És mit tesz ő? Levelei szivemet marczangolják szét. Ha tudná ön, hogy mennyire fáj az, mikor olyantól jő, kit szeretünk! Mástól, egy idegentől nyugodtan elszenvedném... de neki szánakoznia s nekem nyugtot hagynia kellene ... Ekkor összerogyott, arczát kezeibe rejté és hangosan zokogott.

— Ismét megszállt a részvét érzete. Óh istenem — gondolám — mily boldogtalan és miért bényszerit a sors engem, hogy tőle az utólsót is elrabolnom — épen engem, ki teljes lelkemből kész volnék rajta segitni. Ha csak némi erőm volna is. De ily kislelküséggel szemben nincs mit kezdeni s észre sem lehet téríteni — egészen el van fogulva.

(Folyt. köv.)

ugy is lett. A szállásmester ur szélről kötötte a derest, vegyék el akár a szőkét, akár a barnát, oda van, máig is keresik ugyan pandurok, valamint saját testvére ifju H. Fekete Péter notárius is, de még eddig nem volt feltalálható. A nép zsufolva van a városházánál mindennap a hus áráért, de se pénz, se quártélymester.

T. szerkesztő ur! nem lelek már szavakat arra nézve, hogy ezen tanácsot, nemkülönben a h.-szoboszlói képviselőtestületet figyelmeztetni merném ily események büntetéseért, itt tisztán az elöljáróság, valamint a képviselőtestület gyengesége volna méltó a büntetésre, hányszor gyült már meg ezen említett natiókkal a baj? hányszor titkolták és palástolták már el az ily hibákat? pedig tudják bölcsen, hogy az nem fér a zsákba, ugyan nézzük el már, hogy ha ez erélyes egy pár hivatalnok hazatérend a sorozásról, meg fog-é még tovább ezen fráterekkel férni szégyen nélkül.

— ***Vidéki hirek.*** **Nagy-Váradon** a Körös és Pecze — irja a „Sz." — erősen árad. **Pécsett** a közelebbi ujonczozás alkalmával a mind három korosztálybeli 456 ifju közül mindössze 43 vált be. **Osdolán** a bábák hanyagsága miatt két csecsemő halt meg. **Sárvárott** egy a pandurlaktanya közvetlen közelében levő házat raboltak ki. **Szombathelyen** egy füszerkereskedő öngyilkossági szándékkól a Gyöngyösbe ugrott, azonban észrevették s még élve ki buzták. **H.-M.-Vásárhely** városa 300 frtot szavazott meg azok részére, kik a szegedi kiállításra iparczikket küldenek. **Sátoralja-Ujhely** közönsége tüzrendőri kerületekre osztotta fel a várost.

Külföld.

— **A spanyol** csatatérről igen fontos hireket jelentenek, melyek után a lázadás mielőbbi elfojtása biztosan várható. Estella, a föllázadt vidékek fővárosa, három nappal ezelőtt hosszu és véres harczok után a királyi csapatok birtokába jutott. A királyi csapatok 300 embert vesztettek, s Rivera tábornok seregei bevonultak a carlisták főfészkébe. A carlisták már eddig is tömegesen szöktek részint franczia földre, részint a királyi táborba, s igen valószinü, hogy a küzdő felek közt egyezség fog köttetni.

— **Páris,** febr. 21. (Választási eredmény.) Párisban: Brelay, Louis Blanc (kétszer), Denfert, Rocherku, Thiers, Brissont, Floquet, Grepps, Marmollant, Lochroy, Gambetta és Clemenceau, mind radikális vagy radikálisok választattak. A hetedik kerületben szükebb választás vált szükségessé, minek folytán Decazes nyert többséget. — Reggeli 3 óráig 104 választás eredménye jött tudomásra, ezek közül 3 konzervativ, 2 alkotmányos konzervativ, 19 konzervativ, republikanus, 8 bonapartista, 2 legitimista, 47 republikanus és 6 radikális; 17 esetnél szükebb választás vált szükségessé. A bonapartisták közt van: Rouher, a mouchy herczeg, Janvier és Lamotte; a republikárusok között: Jules Grevy, Jules Ferry; Gambetta négy helyütt választatott meg (Páris, Bordeaux, Lille és Marseilleben.)

Színészet.

Hetfőn február 21-én adatott: Troubadour, zenéjét szerzé Verdi.

Fél hónapi szünetelése után az operai tagoknak, ime volt alkalmunk hallani egy dalművet, mely gyönyörrel töltötte el mindnyájunk, az összes jelenvoltak kebelét. Az előadás alatt a lelkesedés általános volt, oly szabatosan, oly összevágóan ment az egész opera, hogy minden habozás nélkül kell kinyilatkoztatnunk azt, miszerint e szinidényben első és a legkitünőbb volt a mai operai előadás, valamennyi közt, melyeket eddig hallottunk.

Azucena czigánynő szerepében Bacsó Lujza adta kiváló s figyelemre méltó tehetségének kétségbevonhatlan bizonyitékát. A közönség a függöny felgördültével szép virágcsokorral tisztelte meg. Gyönyörü hangja a legédesebb érzésekkel tölte el, játéka is olyan volt, mely nélkülözte a szögletességnek még csak nyomait is, s e helyett a folyékonyság élénkitette meg szereplését általában. Egy szóval valódi Azucena volt, ki a legcsekélyebb kifogás alá sem esik.

Nem lehet felemlités nélkül hagynunk Bély Rózát, ki mai működésével a közönséget teljesen meglepte, és méltán, mert hangjában ma élet és tüz volt, hangfutamai a legszabatosabbak, melyhez járul különben is szép szinpadi alakja, elmondhatjuk, hogy mai öszhangzatos működése igyekezetről s folytonos tanulmányozásról tesz bizonyságot. Csak kitartás!

Scholaszter és Tanner volnának még említendők, kik az előadás sikerét emelték; előbbiről ugyanazt kellene elmondanunk, mit már számtalanszor mondtunk, hogy kitünő tenorista, valóságos phaenomen a dalművészet egén, kinek énekét hallgatni igazán élvezet. Utóbbi is még mindig betölti azon szerepkört, melyre hivatása van, s a mai alkalommal nyert zajos tetszésnyilvánitások hiven tanuskodnak arról, hogy a közönség szeret vele a szinpadon találkozni.

Még csupán a zene- és énekkart emeljük ki, mint olyat, mely semmi kivánni valót fen nem hagyott, s bevégezzük tudósitásunkat azzal, hogy a mai operaelőadás bármely nagyobb dalműszinháznak is dicséretére vált volna. A közönség megelégedéssel távozott a szinházból.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— A képviselőház ülése febr. 21-én. —

A végrendeletek alakszerüségéről szóló trvjavaslat harmadszori felolvasásban is elfogadtatván, folytattatott a közadók kezeléséről szóló trvjavaslat tárgyalása.

Az 53. §. változatlanul elfogadtatott. A 34-iknél Teleszky inditványozza, hogy a már törvényesen megnevezett magán jogok ellenében a kincstár jogai is csak birói uton legyenek érvényesithetők.

Horváth L. annak felvételét inditványozza, hogy visszaélések ellen az adófelügyelőhöz lehessen nyolcz nap alatt fordulni, ki a panasz fölött végérvényesen határoz. — Vidovich ez utóbbi módositást a fellebbezés megengedésével s avval kivánja kiegészittetni, hogy a pénzügyi közegek a végrehajtásnál egyeseknek okozott károkért kárpótlással tartoznak. Mocsáry L. a végrehajtás alól kivétetni inditványozza a használt ágynemüt, minden öltözéket, sertést, kecskét, a tenyész-szárnyas állatokat s vetőmagot.

Móritz nem pártolja e módositást, mely a szegény embernek minden tárgyát kiveszi a végrehajtás alól. — Németh A. pártolja Mocsáry inditványait, mint a szegény magyar nép javára intézetteket. — Csanády a végrehajtás alól a szegény embernek nem 15, hanem 30 napi élelmiszereit kivánja kivétetni. — Almásy pártolja különösen a vetőmag kivételét.

Széll miniszter elfogadja Teleszky és Horváth L. módositványait, de nem járul Mocsáry módositásaihoz. A ház e szakaszt Teleszky és Horváth L. módositványával fogadja el.

Az ülés tovább foly.

UJDONSÁGOK.

* **Népszerü előadás.** A debreczeni m. k. gazdasági tanintézet tanárai által rendezett népszerü előadások folytatásául pénteken f. hó 25-én a városháza nagy tanácstermében dr. Schwarczer Viktor tanár a „mérgekről, ezek tulajdonairól és felfedezéséről mérgezési esetekben" fog értekezni, a melyről a tisztelt közönség ezennel értesittetik. Kezdete este ½ 7 órakor.

* **Meghivás** az 1876-ik évi márczius hó 1-én délelőtt 9 órakor tartandó Debreczen sz. kir. városi rendkivüli közgyülésre s ezt megelőzőleg febr. hó 29-én d. u. 3 órakor értekezletre. Tárgyak: Az 1876. évi költség előirányzat s ezzel egybe függésben a nagy kölcsön ügye és a belső legelő értékesitése.

* **Géressy Kálmán** főiskolai tanár ur a „XIX. századi magyar irodalom és müveltség történetéből" tartott érdekes előadásainak folytatását holnapután, azaz csütörtökön esti 6 órakor fogja megkezdeni az I. teremben. Ez alkalommal megemlitjük még, hogy ez előadások többé nem heti három, hanem csak egy órán fognak tartatni a fentnevezett helyen és időben. —

* **A Szinházi müsor** jövő hétre következőleg van megállapitva: 22-én: Az árva fiu és a londoni koldusck. 23-án: Farsangi iskola. 24-én: Rigoletto. 25-én: Megváltó, (melyet Jézus Krisztus czim alatt már ismerünk az olasz és több külhoni szinpadokról, de a melyet e czimen pár év előtt a fővárosban nem engedtek adatni, a buzgó ultramonista hivek; mig aztán a meiningeni szintársulat ott vendégszerepelvén e mindenütt nagyhatást keltett darabot is bemutatták, termeszetesen német nyelven; s ez szabad volt.) 26-án: Faustka és Margitka, mely szintén soha nem adatott szinpadunkon, egy igen sikerült operette; paródiája a Faust nagy dalmünek. 27-én pedig a falu rossza szerzőjének ujabban hiressé lett Kintornás családja czimü eredeti népszinmü, melyre a kiállitás tekintetében is annyi gond van forditva, mennyit szinpadunkon népszinmü nem ért el.

* **A helybeli iparos ifjuság** farsangi tánczvigalma e hó 19-én a „Fehérló" szállodában szépen sikerült. Este ½ 8 órakor már többen jelentkeztek résztvenni a dalkör előadásaiban, s nemsokára Albert József karnagy vezényelte alatt megzendült a dal, mit Balázs Kálmán nyitanya előzött meg, és pedig: „Vadász dal", „Matróz dal" s végül az „Étlap", mindannyi meglepő szabatossággal — ugy annyira, hogy kivált az Étlap több izben nyert ismételt előadást. 9 óra felé Balázs Kálmán nyirettyüje megkezdé a lassu magyar nótát, mit a csárdás s a tánczrend szerinti többi nóták követtek. Szünet közben a dalkör bent az étteremben — időnként ujabb és ujabb darabok előadásával füszerezte az estélyt, mig nem éjfeli 1 órakor beállt a nagy szünet s most zene, majd ismét dal villanyozta fel a kedélyeket. — E közben a dalkör részéről percznyi szünet állt be. Szőllőssy György ékszerész-segéd szót emelt s alkalomszerü beszédével felköszönté a dalkör vezetőjét Albert József urat, s mellére tüzé fel a dalkör nevében egy általa készitett ezüst lantot, mint az elismerés ujabb bizonylatát. — Ezután több sikerült felköszöntés mondatott az egylet elnöke, titkára, s a tisztviselőkért, az egyletért s több másokért. Elmulván a szünet, egyletért s több másokért. Elmulván a szünet, a tüzvérü fiatalság fokozódott vig kedélylyel ismét tánczra kelt, s reggeli 7 óráig folyt a mulatság a legnagyobb rend és kedélyességgel, fesztelenül. Még csak röviden annyit jelezhetünk, hogy az estély tiszta jövedelme 100 forinton felüli, s hogy nem több? azt annak kell vala köszönni, hogy az erélyes rendezőség több meg nem hivottakat volt kénytelen s olyakat a terembe be nem bocsátani, kik a különben is előkelő közönségnek tekintélyét méltán sértették volna; mi, tekintve az iparos ifjak egylete jövőjét igen kivánatos és helyén való volt.

* **Meghivás** az 1876-dik évi mártius hó 2-án délelőtt 9 órakor tartandó Debreczen sz. kir. városi rendes közgyülésre. Tárgyak: polgármesteri havi jelentés, miniszteri s hatósági átiratok, a rajziskola és óvodára vonatkozó évi jelentések, tiszti ügyész ¼ évi jelentése a mészárosok által birt bóltok bérbeadásáról és a szováthi szőllő kilenczed megváltása tárgyában tanácsi jelentések stb. stb.

* **A helybeli távirdahivatal** a következő sorokat küldé be hozzánk: A Péterváradon átvizsgált nemzetközi távirdaegyezmény és az egyes szomszéd államok távirdai igazgatásaival kötött külön egyezmények folytán, melyek 1876. évi január hó 1-én léptek életbe (s melyek e lapok hasábjain már közölve lettek) ez időpontkor fogja megkezdeni az I. teremben. Ez alkalommal megemlitjük még, hogy ez előadások többé nem heti három, hanem csak egy órán fognak tartatni a fentnevezett helyen és időben. — tól a táviratozási szabályokban több változás történt. Ezen beállott változások tekintetbevételével kidolgozott szolgálati szabályok és dijtáblázatok a táviratozó közönségnek is árusittatnak el és példányonként 40 krnyi árban alólirott magy. kir. távirda-főállomásnál megszerezhetők. Debreczen, 1876. évi febr. hó 20-án. Magy. kir. távirda-főállomás. Schulosárek Gusztáv, m. k. táv. gondnok.

* **Városunk** egyik köztisztelteben álló lakosa, dr. Weinberger Kálmán orvos ur, mint értesültünk, sulyos betegségben fekszik. Kivánjuk mielőbbi felgyógyulását.

* **Kränzchen.** E hó 26-án este a Jónász vendéglőjében a helybeli fiatal emberek által kränzchen tartatik, melyre a meghivók a mai napon szétküldettek.

* **Az uj mérték** a vendéglőkben. Az uj literes palaczkok, seres és boros poharak megjelölése tárgyában legközelebb közzétett szabályrendelet keresztülviteli határideje 1877. évi január 1-ére halasztatott el.

* **Elveszett.** Egy több irományt magában foglaló bolti könyv, Sötér Miklós ur nevével ellátva, ma reggel 9 órakar elveszett. A becsületes megtaláló, sziveskedjék azt szerkesztőségünkhöz, vagy nevezett kereskedőhöz juttatni, hol illő jutalmát veendi.

* **H.-Szoboszló** városában e hó 20-án a tüzoltó egylet tánczvigalmat rendezett, mely a legfényesebben sikerült. A tüzoltó parancsnokságot, mint rendezőket emeli ki tudósitónk, mint kik dicsérendő mükődésük által nagyban emelték a bál fényét. A közönség felette szép számmal jelent meg, s reggeli 4 óráig mulatott. A tiszta bevétel, leszámitva a költségeket, összesen 130 frt volt.

* **Nevelőül** ajánlkozik egy gymnasiumi tanuló szerény feltételek mellett; a magyar és német nyelvben tökéletes jártassággal bir. — Értekezhetni ezirán szerkesztőségünkben.

* **A nagy templom** toronyórái nem oda ütnek a hová néznek a mennyiben déli 12 órakor is még a kora reggelt jelezték a kormos mutatók. Figyelmébe ajánljuk e körülményt a város órásának, hadd tudja legalább a közönség, hogy hányat ütött az óra.

* **Kaszaközben** 1036. számu ház gazdája egy oly mérges ebet tart házánál, a mely még valami pusztán is veszedelmes volna. Mai nap egy órakor szemtanui, illetőleg megvédői voltunk egy 10 éves gyermeknek, kit a dühös eb földre rántott és azután ott czibálni kezdett. A ház birtokos nem olyan természetü ember a ki az ilyen fajta esetől megborzadna, annál fogva igen szépen kérjük a t. rendőri főnökséget, miszerint a város területén ily veszélyes ebek tartását tiltsa be, ellen esetben kénytelenek leszünk vagy az ebet ártalmatlanná tenni, vagy gyermekeinket az iskolától visszatartani. Többen.

* **A „magyar irók és müvészek társasága"** 1876. évi márczius hó 5-én d. u. 3 órakor saját helyiségeiben (nemzeti szinház bérháza I. emelet) tartja évi render közgyülését, melyre, választmányi határozat folytán, van szerencsém meghivni a társulat t. tagjait. Tárgyak: Titkári jelentés a lefolyt évi müködés mozzanatairól, a számvizsgáló bizottság megválasztása, a jövő évi költségvetés megbirálása, a választmány 20 tagjának, és az elnök, alelnökök, titkár és pénztárnok megválasztása, inditványok. Budapest, 1876. febr. 20. Szana Tamás, társasági titkár.

* **„Csillagos az ég"** . . . czimü eredeti magyar müdal jelent meg Táborszky és Parsch zenemükereskedésében. Szövegét irta Gyulai Pál; dallamát női fenhangra zongora kisérettel Zimai László. — A mü Pauli-Markovics Ilka urhölgynek van ajánlva. Ára 60 kr.

* **Aigner Lajos** kiadásában megjelent a „Magyar könyvesház-"ból ujabb tizenegy füzet. Tartalma: „Lord Byron élete", irta Castelár Emil, forditotta Várnay Géza. „Mély titok". Beszély, irta Gaskellne. Két füzet. „A vallisból". Beszély, irta Struensee Gusztáv. Egy füzet, „A cserepár paplója". Regény, irta Virághalmi Ferencz. Három füzet. „Képek a középkorból". Irta P. Szathmáry Károly, két füzet. „D' Aurebonne Marquisné". Elbeszélés, irta Portmartin. Egy füzet. „Phaedrus Aesopi meséi". Két füzet. Minden füzet ára 20 kr.

— **Legujabb.** Szinházunkban holnap a budapesti nemzeti szinház egyik első rendü müvésznője: Szathmári Lujza asszony, tanitványa K. Bileczky Mari urnővel fog fellépni „Fenn az erny ő" czimü egyik legkitünőbb eredeti társalgási vigjátékban.

Tarkaság.

— Paraszt együgyüség. Egy földesur meghalt, s a falusi község elhatározá, hogy arczképét a faluházába fölfüggeszti. Pestre küldék tehát a kisbirót egy esküdt emberrel, hogy a képet másoltassák le a falu számára; midőn a képiró tudakozná tőlük, hogy élve vagy halva kivánják-é elhunyt urokat lefestetni? Hosszu tusakodás után végre igy nyilatkozott az esküdtember: „Csak fesse az ur élve, ha nem tetszik birák uraiméknak, majd agyonüthetik."

— **Bécsi tőzsde** febr. 20. (Távirati tudósitás.) Ezüst 103.15; cs. arany 5.38; — Napoleonarany 9.15½.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

100 évben csak egyszer

van az embernek alkalma arra, hogy egy osztrák sorsjegy kölcsön

utolsó huzásában

melyben minden addig ki nem huzott sorsjegynek nyereménynyel kell kisorsoltatnia, részt vehessen.

Ezen ritka esemény,

mely jelenleg az 1839. évi osztrák Rothschild-féle sorsjegyeknél közel kilátásban van, arra indit bennünket, hogy nehány sorsjegy-társaságot, egyenkint 20 résztvevővel és

20 darab osztrák 1839-dik évi ötöd-Rothschild-sorsjegyre,

melyek közt 4 drb 1875. decz. 1-jén kihuzott sorozat van, és

20 darab magyar kir. dijsorsjegyre

rendezzünk, minden ilyen társaságnak

40 biztos nyereményt

biztositunk, és pedig az 1876. márczius 1-ei nyereményhuzásra **4 nyereményt,** az 1877. szept. 1-ei nyereményhuzásra **10 nyereményt,** és az utolsó nyereményhuzásra teljes **20 nyereményt** és **6 nyereményt** az azonkivül minden játék csoportnak **ingyen-dijul** adott

hat kihuzott sorozatszám által, u. m.

Egy osztrák 1860. évi ötöd sorozat-sorsjegy az 1876. május 1-ei nyereményhuzásra.
Egy braunschweigi sorozat sorsjegy az 1876. szept. 30-ai nyereményhuzásra.
Egy finnlandi sorozat-sorsjegy az 1876. november 2-ai nyereményhuzásra.
Egy braunschweigi sorozat-sorsjegy az 1876. decz. 31-ei nyereményhuzásra.
Egy osztrák 1860. ötöd-sorozat-sorsjegy az 1877. május 1-ei nyereményhuzásra.
Egy braunschweigi sorozat sorsjegy az 1877. junius 30-ai nyereményhuzásra.

A nyereményeket azonnal, minden huzás után a mi pénztárunk készpénzben kifizeti, és azon kivül még a társaság feloszlása után minden résztvevőnek kiszolgáltatunk egy eredeti magyar kir. dijsorsjegyet.

Kamatozás! A részjegyek kamatszelvényekkel vannak ellátva, melyek a befizetés tartama alatt pénztárunknál teljes névértékben beváltatnak.

Az utolsó előtti huzásban előreláthatólag több mint 10 sorsjegy fog kihuzatni; ha mindazonáltal kevesebb huzatnék ki, az ezen huzásra biztositott 10 sorozat-sorsjegyet a hiányzó darabok **ingyenes pótlásával** a mi **magunk költségén fogjuk kiegészitení.**

Ezen sorsjegy társaságban való részvétellel igazán a szerencsének nyujtunk kezet, mert még soha sem kinálkozott oly nagy nyerési esély, mint az 1839. évi sorsjegyek utolsó három huzásában, melyekben

25 millió 900,500 frtra

rugó nyereményeket fizetnek ki. Azonfölül a társaság még az ingyen adott hat sorozat-sorsjegyből, valamint a 20 drb magyar kir. dijsorsjegyből is remélhet nyereményt.

Az ezennel kinálkozó rendkivüli előnyöknél fogva roppant részvételt remélhetünk, azért figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy megrendeléseit minél előbb tegye meg, mivel valószinü, hogy a tulságos jelentkezés miatt nem sokára kénytelenek lesznk az aláirást berekeszteni, s ennélfogva később érkező jelentkezéseket figyelembe nem vehetnénk.

Aláirási feltételek:

Foglaló 36 frt és 38 havi részlet 12 forintjával.

Vidéki megrendelések, melyekhez a 36 frtnyi foglaló mellékelve van, a törvényesen megvizsgált részjegy haladéktalan átküldésével teljesittetnek.

35 6—12

Nyitrai és társa bankházuk,
Bécs, Wipplingerstrasse 45.
Sürgönyök czime: **Nyitrai, Bécs.**

Az összes létező sorsjegyek huzási lajstromait bérmentesen és ingyen megküldjük.

8760/1875

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik; miszerint néhai özvegy **Beregszászi Pálné Palotai Berta** hagyatékához tartozó ingatlanok u. m. a debreczeni 599-dik számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 26200 aftra becsült péterfiautczai (egyháztér) 344. számu házastelek és 6 hold 1500 □ öl ondódi föld folyó 1876-dik évi **april hó 5-én** szükségesetére **május hó 5-ik napján d. u. 3 órakor** a telekkönyvi irodában **Paksy Imre** kir. jegyző által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

Kikiáltásiár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 2620 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

Az ingatlanok az 1-sö árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a második árverési határnapon becsáron alól is eladatnak.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 2, 4 és 6 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utólsó részletbe tudatik.

Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép, — tulajdonjoga azonban csak a vételár lefizetése után kebeleztetik be.

Vevő viseli az átiratási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső adót és egyéb terhet.

Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok, bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik az eladandó ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utólsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságának 1876-ik évi febr. hó 28-ik napján tartott üléséből.

Hegedüs István,
aljegyző.

43 3—3

Haszonbérbe adás.

H.-V. Pércs város tulajdonához tartozó, egy külön tagban lévő mintegy 105 cat: hold szántó kaszálló ugyszinte három telek utáni szántó kaszáló föld, ez utóbbi a hozzá tartozó legeltetési joggal (72 db nagy, vagy e számnak megfelelő kis jószág) **a folyó évi márczius l-én** H.-V.-Pércs város házánál tartandó nyilvános árverésena legtöbbet igérőnek egymásutáni három évre, haszonbérbe adatni fog mire a bérbe venni szándékozók a fentebbi határidőbeni megjelenésre azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételek az ideig is megtekinthetők.

H.-Vámos-Pércs. 1876, febr. 11.

Ács Gábor,
főhadnagy.

46 3—3

Pályázat.

A b. e. Nagy József-féle alapitványi — 1874. évre kiitélt 500 frtnyi ösztöndij, az azon évre felvett ösztöndijas által — közbejött körülmények miatt igénybe nem vétethetvén s az ben is hagyatván, az 1875-ik évi november 7-én, e most mondott évre, közzétett pályázati hirdetés folyamodók egyikének csak az 1874. évről benmaradt ösztöndij itéltetett oda; az 1875-kire pedig, az ösztöndij kiadása felett itélő bizottság uj pályázatot hirdetni rendelt.

Minélfogva az 1875-ik évre kiadandó 500 frtnyi ösztöndijra ezennel pályázat nyittatik.

A pályázásnál megkivántatik, hogy:

1-ör. Az illető magyar, ref. vallásu, s a felsőbb tudományokat debreczeni főiskolánkban végezte legyen.

2-or. Lelkészi vagy tanári pályán kell lennie.

3-or. Kell, hogy a filozófiai s theologiai tudományokon kivül a latin nyelvben annyira jártas legyen, hogy a római klasszikus irókat jól értse; mit hogy jól ért, ugy azt, hogy a görög nyelvtanból kitünő osztályzata van, érettségi bizonyitványával kell igazolnia.

4. Tartozik az élőnyelvek közzül a németet teljesen érteni s egész folyékonyan beszélni. A franczia nyelvből annyi készültséggel birni, hogy a könyveket jól értse.

Mind ezek, és pedig illetékes s tekintetbevehető bizonyitványokkal igazolandók.

Mely igy szerelt — máskép figyelmenkivül hagyandó — pályázati kérvények f. évi április 1-sö napjáig Révész Bálint püspök s alapitványi egyik elnök urhoz lesznek benyujtandók.

Debreczen, 1876. febr. 21.

Bodossy Pál
biz. jegyző.

51 1—1

Eladó:

1-ször. Péterfiai ujsoron, a galambutcza 3698. sz. ujonnan cserepezett és 4 szobából álló ház.

2-szor. A serházutczában 1154. sz. ujonnan cserepezett ház, 3 szobával, 2 kamrával, udvarán egy nagy tengeri góréval és a ház után járó egy nyilas földdel.

3-szor. A sesztakertben 3 nyilas szőlő, rajta levő uj cserepes pajtával; végre a libakertben hat és fél nyilas libaföld. —

Végre két billiárd asztal is eladó. Mindezek kedvező feltételek mellett eladók, esetleg a két ház bérbe is adható. Értekezhetni tulajdonos

Reiz Dáviddal.

47 2—3

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1876.